

‘Mijn healingpraktijk en healing op de grens van leven en dood’:

“Ik ben Annemiek de Bondt-van Wijk en wil hierbij aansluiten bij de vorige spreker over het zelfgezend vermogen, wat mij gevormd heeft tot mijn carrière als healer-therapeut en mijn ontdekkingen daarin.

Hoe het begon, gevoeligheid, hoe ga je ermee om? Niet gezien worden, je aanpassen, door ogen van de ‘anderen kijken’ en je bewustzijn, je energie frequentie daaraan aanpassen, jezelf verliezen, tot dat er situaties in je leven ontstaan die je dwingen naar binnen te gaan. Door ongeluk met ernstige gevolgen 5 jaar min niet ‘normaal’ kunnen functioneren. Daardoor ipv medicijnen mijn eigen ‘healing energie’ op dieper nivo ontdekt door me te verbinden met hogere frequentie energie en mediteren, combinatie van beiden. Vanuit hieruit ben ik mijn ‘healership’ gaan ontwikkelen.

Als kind was ik al heel gevoelig en had geen idee van dat dit bij anderen niet in die mate aanwezig was. Het was mijn werkelijkheid en ik reageerde hiervan uit, maar weliswaar tot een bepaald nivo, want ik merkte al gauw dat ik niet gezien werd vanuit mijn werkelijkheid, dus dat was aanpassen geblazen. We willen allemaal gezien worden en daardoor verliezen we een deel van onszelf door ons met de ander te verbinden en in te verdwijnen. Het ‘moedersdeel’ en het ‘vadersdeel’ en zo kunnen we nog even doorgaan. De familie-invloeden, de familie-lijnen zijn een niet weg te cijferen concept in ons bewustzijn en de manier waarop we met onszelf en elkaar omgaan.

Bij het overlijden van mijn grootmoeder, ik was toen 5 jaar oud, realiseerde ik me dat mijn concept over de dood afweek van wat mijn ouders me voorschotelde en omdat ik mijn oma nog kon zien en haar liefde kon voelen, kon ik dit niet rijmen met het bewustzijnsbeeld van mijn ouders hierover en dat was het begin van een veranderingsproces in mij, omdat ik, hoewel ik een kleuter was, me realiseerde dat mijn werkelijkheid anders was en dat leven en dood op de een of andere manier toch samenhangen, dat het niet het einde was. Het heeft me dus eigenlijk altijd al geïntrigeerd, de eenheid hiervan en dat de meesten van ons in zo’n afgescheidenheid leven.

Mij is gevraagd te spreken over mijn eigen healing –praktijk en over healing op de grens van leven en dood, wat natuurlijk ook in mijn praktijk ter sprake komt, maar desondanks het schrijven wat ik er ooit over gedaan hebt, heb ik IN DE KAST gelegd. Het schrijven wat ik net dus letterlijk en figuurlijk UIT DE KAST heb gehaald, is de scriptie ‘Healing on Life and Death’ maar nog wat meer, en wel: een begin van een boek wat ik heb willen schrijven over mijn weg naar healer zijn (vanaf 28 November 2001 tot en met 6 Oktober 2005) en een aantal aantekeningen over ‘bijna dood-ervaringen’, waarvan ik enkele gebruikt heb in mijn scriptie.

Allereerst nu over mijn healing-praktijk: eigenlijk heb ik het nooit een ‘healing-praktijk’ opzich genoemd, maar heb altijd de combinatie gemaakt : healing-therapie, daar begon ik mee, na het

afronden van de Brennan School plakte ik er : Brennan Healing Science aanvast. Waar het om gaat is dat ik een combinatie maak van het zuivere healing werk en emotioneel werk. Ik werkte al zo voordat ik de Barbara Brennan School begon, ben een Natural Healer en heb me vanuit Psychologie, Muziek, (creatieve processen), Gestalt, Macro-biotiek, Healing en Reading opleiding in Nederland en nog meer..... me deze werkwijze eigen gemaakt. Wat me opvalt de laatste jaren, is een ontwikkeling vanuit het non-dualistisch denken die steeds meer als vanzelfsprekend overal opduikt. In mijn visie is het een nieuw energie-concept, nieuwe Energie en Bewustzijn, waar we steeds meer mee in aanraking komen. Mijn sessies in mijn praktijk gaan hier over. Ik werk vanuit de verschillende dimensies, vanuit het fysieke, emotionele en energetische. Het gaat over het inzicht, het bewustzijn van onszelf, en het is deze nieuwe manier van waarnemen, die heel helder is en waarmee je als healer-therapeut de 'template' kunt houden voor je clienten.

Hier volgen enige passage's uit mijn verslagen. Dit als voorbeeld voor healing op de grens van leven en dood.

13 Mei 2004. Diagnose: Kwaadaardige tumor in zijn hoofd (4.5 tot 6 cm) op een riskante plek, niet operabel, 13 weken bestraling gehad en Prednison voorgeschreven. Is Prednison aan het afbouwen, nog 2x per dag 8 mg. Agressieve kanker, 19 dagen na bestraling voor het eerst bij me gekomen. 16 juli a.s. krijgt hij een nieuwe scan met een nieuwe uitslag. "Alleen" in zijn hoofd zit wat. Ze hadden hem nog een korte tijd gegeven, hooguit een paar maanden. Hij heeft anderhalf jaar bij mij sessies gedaan. Het was een heftig proces. De tumor was enorm geslonken, en op een gegeven moment helemaal weg. Mijn client was in goede conditie toen hij een experimentele chemo besloot te doen en is in korte tijd doodziek ervan geworden en uiteindelijk overleden aan de bijwerkingen van de chemo. Ik kon hem op afstand bijstaan en hij was me zeer dankbaar voor alles wat het hem gebracht had, zijn lessen op zielnivo had hij begrepen. Hij had healing gekregen tijdens zijn sterfproces waardoor ik hem kon bijstaan en met hem een hogere dimensie kon binnengaan. Het was adembenemend vredig en het witte licht was van een orde die haast niet te beschrijven valt. Een en al liefde en eenheid en rust. Hij was niet bang meer voor de dood. Het licht doordrenkte alles en het voelde heel goed. Hij was die nacht in vrede heengegaan en op de begrafenis kreeg ik te horen dat hij me zo dankbaar was en zijn familie had hij kunnen voorbereiden op dat er nog leven na dit leven is en de diepte van het leven en dat healing niet alleen te maken heeft met 'beter kunnen worden' maar inzicht kunnen krijgen in je eigen dieptes van de ziel. Toen hij overleden was en zijn vrouw het me per telefoon kwam vertellen, barstte bij ons een verjaardagslied ter ere van de verjaardag van mijn jongste zoon en ze brulden met z'n allen: "Lang zal hij Leven! Lang zal hij Leven in de Gloria"

- nog een vb. Ik werd geroepen bij een vrouw die niet lang meer te leven had. Haar hoop was op mij gevestigd, maar ik zag dat dit niet terecht was, de kanker had haar teveel aangegeten, er was geen weg meer terug. Ik moest haar dit vertellen, dat ik wat dat betreft niets voor haar kon doen, maar haar wel kon helpen met de weg die ze nu zou gaan... ze keek even raar op en aanvaardde het voorstel. Mijn gevoel was dat ze dit wel wist onbewust en dat ze nog een stap moest zetten in haar proces, iets dieps loslaten, voor ze zich kon overgeven en kon overgaan. Ik vroeg haar of ze bang was om wat er komen zou. Ze zei dat ze doodsbang was. Het was heel wonderlijk dat we zo snel bij een

enorm diep angstgevoel van haar konden komen, een geheim dat ze bij zich droeg en ze kon het zichzelf niet vergeven. We kwamen al snel op dit trauma en ze kon de diepe pijn voelen en loslaten. Ze pakte mijn handen en was zo opgelucht en blij en ik zag dat ze het kon accepteren. De volgende dag ging ze haar begrafenis regelen en afscheid nemen van haar dierbaren. Ze belde me op om me dit te vertellen en te bedanken voor wat ik voor haar heb kunnen doen. Ik had haar 3 keer gezien, bij haar thuis, ze was te ziek om naar mijn praktijk te komen. Ze kon vredig afscheid nemen.” Het was goed”, zei ze me.

Paar jaar terug ben ik een project (Energie en Bewustzijn) gestart, wat helaas wegens de bezuinigingen in de zorg, is opgeheven, net zoals zoveel projecten in Verpleeghuizen (zoals geen restauratie meer beneden, helpt personeel ontslagen etc). Ik heb daar gewerkt met groepen bewoners, op het eind van hun leven, ziek en zich geen uitzicht meer kunnen vormen op beterschap, en veelal heel bedrukt over het nadende einde. Door proces werk in combinatie met healing, ook bij deze groep kwamen we een heel eind en konden velen oude pijnen loslaten, en daardoor als completer mens vredig sterven.

Mijn scriptie gaat over de correlatie tussen het bewustzijn van leven na de dood en de invloed welke dit heeft op het Healing Proces, het voordeel hiervan, de kwaliteit van het leven. En in welke vorm de Bijna Dood Ervaringen daar een deel van uitmaken.

Ik begin mijn scriptie met een gedicht van T.S. Eliot (Burnt Norton)

Not the stillness of the violin,

while the note lasts,

Not that only, but the co-existence,

Or say that the end precedes

the beginning.

And the end and the beginning

were always there

Before the beginning and

after the end.

Leven en dood? In hoeverre zijn we ‘dood’ gedurende ons leven? Uiteindelijk gaat het om ons transformatie-proces, het helen van onze dode gebieden in ons, die tot leven wekken, ze transformeren. De grote angst van het leven is voor de dood. Volgens Freud is alle angst afgeleid daarvan. Wat is dood? Is er leven na de dood? Wat gebeurt er tijdens een sterfproces? Wat is een bijna dood ervaring? Is dat een bewijs dat er leven na de dood is?

De ervaring van mijn laatste zwangerschap bracht me naar beide werelden. Ik kon er niet onderuit...

Het contact met het nieuwe kind in me, contact met haar ziel vanuit de spirituele wereld en het sterfproces van mijn vader. We hadden beiden dezelfde 'uitgerekende datum'. Ik was in een proces van mijn kind verwelkomen vanuit de spirituele wereld hier en afscheid namen vanaf hier, materiële wereld naar de spirituele wereld. Het overlijden van mijn vader heeft me diep beïnvloed. Ik kon zijn sterfproces zien, de chakra's, het loslaten van de koorden van de 1^e chakra, het oplossen van de lagere lagen naar de hogere, zodat het lichaam kon loskomen. Het speelde zich allemaal voor mijn ogen af. Gedurende zijn sterfproces moest ik aan zijn 7^e chakra werken, beetje maar, om de opening te vergemakkelijken, de doorgang naar boven en de verbindingslijn tussen de chakra's, de VPC, te laten versoepelen.

Het sterfproces van mijn vader, het eerste sterven waar ik bij was, heeft diepe indruk op me gemaakt. Wat me het meest raakte, was wat ze bij de 'bijna dood ervaringen' de tunnel noemen, met aan het uiteinde het licht, dat dit de VPC was, de verbindingslijn tussen de chakra's dus, en het licht aan het einde van de tunnel was als we door de verbindingslijn, alle energielijnen vanuit de chakra's losmakend, streamers, koordverbindingen, de 7^e chakra, al het licht kwam los, de chakra's en verbindingen losten als het ware op, opaal-achtig van kleur. Het witte licht straalde overal doorheen. En de twee werelden waren EEN.

"Bijna Dood Ervaringen" (BDE's). Het intrigeerde me. Ik begon Melvin Morse te lezen, een van de grondleggers van de 'bijna dood ervaringen'. Zijn boeken 'Verandert door het Licht' en 'Nader tot het Licht' (deze schreef hij samen met Paul Perry) maakte diepe indruk op me. Melvin Morse, Raymond Moody, Bruce Gryson en Kim Clark, Glenn Gabbard, Russel Noyes and Stuart Twemlow, Vernon Neppe en Joyce Hawkes, bekende wetenschappers, hebben veel onderzoek gedaan en de Nearly Death Association opgericht. Vanaf 1978 reeds, in Amerika. Het is zeer indrukwekkend wat ze beschreven hebben hierover. (Pim van Bommel kwam later)

Melvin Morse werkte als kinderarts en neuroscientist en door zijn jeugdige patiënten werd hij op dit pad gebracht. Er was een moment dat 1 van de kinderen die zou sterven hem mededeelde dat hij (Morse) niet bang voor de dood hoefde te zijn, want het ging verder, maar dan op een andere manier. De kinderen maakten tekeningen ervan, die duiden op het sterfproces en de transformatie hiervan, uitgedrukt in hele mooie kindertekeningen. Zo is Morse op het spoor gebracht en heeft vergaand onderzoek gedaan. Raymond Moody heeft 15 jaar voor Morse al veel onderzoek gedaan (1978) in veel ziekenhuizen en kwam tot dezelfde conclusie als Morse. Zijn schreef een heel belangrijk boek hierover "Life after Life". Vanaf dit moment kwamen Bijna Dood Ervaringen meer in de picture. Dr. Bruce Greyson ontwikkelde de zgn. "Greyson Near Death Experience Validity Scale" en hierdoor was het mogelijk dit fenomeen te testen! Neppe ontwikkelde ook een test, genaamd "Temporal Lobe Events Questionnaire", met als doel het verschijnsel van de sensitiviteit van de temporale hersenkwab te onderzoeken, het gedeelte van de hersenen dat volgens hem (en Morse) direct te maken heeft met een verhoogde paranoramale begaafdheid. Morse heeft in voorgaande onderzoeken aangetoond dat alle elementen van de bijna doodervaring ontspruiten uit de rechter temporale hersenkwab, het gedeelte van de hersenen dat zich vlak boven de oren bevindt. 'Nader tot het Licht' wordt dit gebied de 'Plaats van de Ziel' genoemd, omdat alle elementen van de bijna doodervaring, met uitzondering van het mystieke licht, ofwel hier werden opgewekt danwel er doorheen werden geleid. Sommige sceptici verbonden aan deze ontdekking de conclusie, dat we niet in bijna doodervaringen zouden geloven. Dat we door het vinden van het hersengedeelte waar ze

optraden, eigenlijk hadden bewezen dat ze niet bestonden. Het tegendeel is waar. Door het vinden van hun plaats in de hersenen, hadden we bewezen dat ze werkelijk bestonden. Er was serieus aangetoond dat het tastbare ervaringen zijn, die van nu af aan serieus moesten worden genomen door alle doktoren en niet meer mochten worden afgedaan als een boze droom. Het enige element dus dat niet in de hersenen te vinden is, is de ervaring met het licht. Geen enkele wetenschapper is er tot dusver in geslaagd om aan te tonen dat de oorsprong van het licht zich in de hersenen zou bevinden. Na het analyseren van de gegevens kon geconstateerd worden dat mensen die ervaringen met het licht hadden gehad, degenen zijn die de meest aangrijpende transformatie hebben ondergaan, het doet er dan niet toe, wie die ervaring heeft gehad, - zeelieden, punkers, makelaars, ministers, geestelijken, - ze zijn allemaal veranderd door hun aanraking met het licht.

Ze hebben een nieuwe bedrading gekregen, waarneembaar in het electromagnetisch krachtveld om hen heen, aangetoond vanuit de wetenschap. Volgens de natuurkundige Stephen Hawkes zit het als volgt in elkaar: Bij het opsplitsen van het atoom in steeds kleinere deeltjes ontdekten de natuurkundigen tot hun grote verrassing, dat er geen “kleinste deeltje” in de natuur bestaat. Er zijn evenwel bepaalde krachten die we het best kunnen omschrijven als golflengtes van elektromagnetisme, of licht. Deze lichtdeeltjes zijn de fundamentele bouwstenen voor alles. Wat deze theorie inhoudt, is dat alles wat we tot de werkelijkheid rekenen, in feite uiteenvalt in licht, in al z'n verschillende golflengtes. Het valt niet te ontkennen dat ons gedrag in ruime mate wordt bepaald door deze elektromagnetische krachten en dat hun gedrag weer voor een groot deel door ons wordt bepaald. Stephen Hawkins zegt: “We zijn tot het inzicht gekomen dat gebeurtenissen niet met absolute nauwkeurigheid te voorspellen zijn, maar dat we altijd te maken hebben met een bepaalde mate van onzekerheid. Het staat iedereen vrij om deze onzekerheid toe te schrijven aan de tussenkomst van God”.

Als alles in feite uiteenvalt in licht, wat betekent dat voor ons? Wat betekent het licht met betrekking tot onze goddelijke kern? De eenheid van alles, de allesomvattende onvoorwaardelijke liefde, de kern van ons bestaan....

In liefde te leven, in liefde te sterven...